

[Ejnar Kjær.]

Tilfældet med det ærede Medlem Hr. Rager under Behandlingen af Arbejdsløshedsloven i December. Det ærede Medlem talte om, at de arbejdssøgende og de arbejdstilbydende havde svært ved at finde hinanden. Som sagt, de to ærede Medlemmer talte forsigtigt om Forholdet. Det samme kan ikke siges om et andet æret radikalt Rigsdagsmedlem, nemlig Landstingsmand Gudiksen. Han hører hjemme derude, hvor det brænder paa, han er saa at sige lige kommet derudefra, og han taler saa velsignet aabent om Tingene. Han skriver i „Skive Folkeblad“ følgende — jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat:

„Der er her paa Egnen rene Landkommuner, hvor indtil 10 Karle og derover er „hjemmegaaende“, og mere end Halvdelen af dem gaar til Kontrol til Trods for, at der er flere Landmænd i Kommunen, der mangler Karle og en Mængde ledige Pladser er averteret i Bladene.

Men søger de disse Pladser? Prøver de i det hele taget at faa Arbejde?

Det er oplyst for mig, at en Karl, der nu gaar til Kontrol i en Landkommune i Salling og delvis lever af det offentlige, kunde være blevet i sin Plads for en Løn af 1 150 Kr. plus Kost og Logi. Han ønskede ikke dette. Han har valgt at gaa ledig i Vinter — og det offentlige tolererer dette!

En anden var tilbudt Plads i indtil 6 Maaneder, men han forlangte „tarifmæssig Betaling“, 7½ Kr. pr. Dag plus Kost og Logi. Saa var der lukket af for Arbejdet. Vedkommende har faaet 506 Kr. af Arbejdsløshedsforsikringen i 1939. Han havde faktisk ikke haft nødig at gaa en eneste Dag uden Arbejde, dersom han ikke ønskede det, og dersom han vilde gaa til „den paa Egnen gængse Løn“.

Efter min og manges Opfattelse dækker denne Udtalelse saa nogenlunde de omhandlede Forhold, og jeg vil paa Baggrund af denne Udtalelse og paa Baggrund af mine egne og mange andres Erfaringer spørge den højtærede Minister: Er der foretaget en virkelig Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal, og hvis det er Tilfældet, hvilket Resultat er man da kommet til, og endelig: Er det paa Baggrund af disse Resultater, at Forslaget her fremtræder?

Jeg har intet imod, at man udvider Arbejdsanvisningskontorerne Bestyrelser som foreslaaet, men jeg ser ikke, at det vil kunne bidrage noget væsentligt til Afhjælpning af det Onde, her er Tale om. Hvis man skal det Onde til Livs, saa maa

der anderledes drastiske Midler til. Jeg har mine Tanker om, hvilke disse skal være. Der er andre, som har Tanker, der gaar i anden Retning. Det ærede Medlem Hr. Steen udtalte visse Tanker under Finanslovdebatten, Tanker om Oprettelse af et Udvalg inden for hver Kommune. Jeg ønsker, at saavel mine som andres Tanker bliver grundigt gennemdrøftet i et Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat i alt Fald om dette Forslag.

Boeck-Hansen: Vi fra vor Side kan naturligvis udmærket godt forstaa, at disse Lovforslag er fremkommet, idet vi meget vel er klar over, at man i de vanskelige og dyre Tider, vi er kommet ind i, ogsaa maa tænke paa, om de arbejdsløse kan klare Sagerne med den Hjælp, de faar gennem deres Arbejdsløsheds-kasser. Vi kan ogsaa godt forstaa, at man har ønsket at lave om paa Bestyrelserne for de Arbejdsløsheds-kasser, der omfatter baade Byer og Landbrug, og faa to Landbrugere ind i Bestyrelsen, hvorved man, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, vil søge at faa bedre Forbindelse og styrke Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningskontoret og Landbruget. Man kommer nemlig ikke uden om, at disse Arbejdsløsheds-kasser gør det noget vanskeligere for Landbrugere at faa den Arbejdskraft, de gerne skulde bruge; økonomisk er Landbruget vanskeligt stillet i Øjeblikket, og det bliver jo ikke lettere for det, fordi Arbejdsløsheds-hjælpen bliver større. Derfor hilser jeg med megen Glæde, at man vil have to Landbrugere ind i disse Bestyrelser. Om den foreslaaede Form for deres Valg nu er den rigtige, skal jeg ikke kunne afgøre; det er vel en Sag, vi kan debattere i det Udvalg, som ogsaa vi mener bør nedsættes.

Med Hensyn til § 2 i Lovforslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring stiller vi os ogsaa meget forstaaende; som jeg sagde til at begynde med, stiller vi os forstaaende over for den Tanke at forøge Arbejdsløsheds-hjælpen. Det er meget vanskelige Tider for de arbejdsløse i Øjeblikket med de smaa Indtægter, de har. Men vi maa jo ogsaa erkende, at det er vanskeligt for de offentlige Kasser at klare de Udgifter, som disse har; den højtærede Finansminister fortæller os stadig, hvor vanskeligt det er at klare Sagerne, og det forstaaer vi saare godt. Vi mener ikke, at de arbejdsløse faar for meget, men vi mener, der bliver anvendt for mange Penge paa de arbejdsløse, fordi der er for mange arbejdsløse. Og i den Henseende kan Regeringen ikke fralægge